

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРВИЈУ:

НА ГОДИНУ	6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ	9 "

НЕДЕЉА 15. АВГУСТА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИМ. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ПРАВИЛА

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежних власти одобрених, суд општине вароши Београда на основу решења Државног Савета, од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 1. Августа 1893 АБр. 4344. а у свези са наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892 год. Бр. 19.975, — прописује ова

ПРАВИЛА

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Чл. 1.

Свако лице или удружење, које жели давати у општини београдској какву год било забаву, дужно је пријавити се Управи вароши Београда и од ње добити допуст за ову. У овом допусту назначиће се, да се је молилац обвезао, да ће се према овим правилима владати и њима прописану таксу уредно општини плаћати.

Чл. 2.

Са добивоним допустом, дотично лице или удружење има престати општинском суду, где ће тачно назначити какву врсту забаве оне да даје и која и колико лица ће у томе учествовати.

Чл. 3.

Ни једна забава не може се у Београду држати а да се зато општинском суду не плати прописана такса, која се установљава у корист општинске спротиње и народног позоришта.

Ову таксу плаћаће оно лице или удружење, које је за давање забаве изискало и добило допуст од управе вароши Београда.

Чл. 4.

Такса за јавне забаве ова је:

A.

- За давање балова, од стране каквог удружења у корист своје касе,

а, у локалу првог реда . . .	20 динара
б, у локалу другог реда . . .	15 динара
в, „ „ трећега „ . . .	10 „
- Кад балове даје сам сопственик локала у своју корист,

а, у локалу првог реда . . .	25 „
б, „ „ другог „ . . .	20 „
в, „ „ трећег „ . . .	15 „

3. За давање концерта или села са игранком или без игранке, кад их даје какво удружење у корист своје касе,

а, у локалу првог реда . . .	15 "
б, „ „ другог „ . . .	10 "
в, „ „ трећег „ . . .	5 "

4. Кад ове концерте или села даје сам сопственик локала у корист своју,

а, у локалу првог реда . . .	20 "
б, „ „ другог „ . . .	15 "
в, „ „ трећег „ . . .	10 "

Такса означена под бројем 1 и 3. наплаћиваће се и онда, кад се једна од ових забава даје у локалима грађанске касине и т. п., као и онда, кад се даје у корист каквог лица, удружења или установе, сем добротворних цељи.

Но, кад друштва грађанске касине и официрског дома сама дају у својим локалима, неће се никаква такса наплаћивati.

Суд општине пениће за сваки поједини случај, да ли је цељ добротворна и према тој својој оцени доносиће решење о ослобођавању или неослобођавању.

B.

1. Свирање оркестра или музике састављеног од мушких чланова, који су грађани општине београдске и који се стално тиме занимају, плаћаће сваки члан тога оркестра или музике месечно,

а, за локал првог реда . . .	3 динара
б, „ „ другог „ . . .	2 "
в, „ „ трећег „ . . .	1 "

Такса ће се ова наплаћивati за цео месец па макар и не свирали целог месеца.

2. Тамбураши ако су грађани општине београдске и ако се стално тиме занимају, плаћаће исту таксу као и чланови оркестра и музике.

3. Свирачи означенчи под 1 и 2. ако нису београдски грађани по кад и кад дођу из Србије у Београд на кратко време плаћаће за свако вече кад свирају

а, у локалу првог реда . . .	3 "
б, „ „ другог „ . . .	2 "
в, „ „ трећег „ . . .	1 "

4. Кад оваки свирачи из друге

земље дођу плаћаће за сваког члана и за свако свирање

а, у локалу првог реда . . .	3 "
б, „ „ другог „ . . .	2 "
в, „ „ трећег „ . . .	1 "

5. Свирачи под бр. 4. кад наплаћују улазак плаћаће двапут онолико таксе, колико би иначе плаћали.

6. Свирачи на клавиру или другом каквом инструменту, сем виолина, кад свирају у проститутским радњама плаћаће месечно 15 "

7. Свирачи „цигани“ београдски грађани и гајдаши, који не мају сталног локала за свирање без обзира на то, да ли су стална дружина или не, плаћаће сваки свирач за себе месечно 0.50 "

8. Ако имају сталну дружину и сталан локал, равнају се оркестру означеном под 1.

9. Свирачи, као што су под бр. 7. кад из Србије дођу у Београд, плаћаће сваки за себе и за свако вече кад свирају 0.50 "

10. Свирачи, као што су они под бр. 8. кад из Србије дођу у Београд, плаћаће као и они свирачи означенчи под бр. 3.

11. Свирачи, као што су под бр. 7 и 8 који дођу из друге земље, плаћаће два пут онолико, колико они под 9 и 10.

12. Верглаци и други свирачи, што по улицама дају свирају, ако су грађани београдски плаћаће сваки за себе месечно 1 динар

13. Свирачи, као што су они под бр. 12, ако нису грађани београдски, не могу у општини београдској свирати.

14. За свирање оркестра или музике без разлике у коме има чланова женских, без обзира на број женских, и без обзира на локал, плаћаће сваки члан за себе за вече кад свира 2 "

B.

1. Певање певача, певачица и комичара, који стално живе у Београду и који су српски грађани без обзира на локал сваки за себе од вечера плаћаће 1 "

2. Певачи, певачице и комичари, кад су са стране и на страном језику певају и престављају, кад је свака особа за себе и кад не образују целину, плаћање од вечера по 5 „

3. Друштво од више чланова мушких и женских певача, певачице и комичара кад образују једну целину и имају свога преставника плаћање за свако вече без обзира на локал

а, друштво до 5 чланова . . .	3 „
б, „ 10 „ . . .	6 „
в, „ преко 10 „ . . .	12 „

4. Ако друштво под бројем три наплаћује улазак, плаћање дуплу таксу означену под бр. 3.

5. Ако друштво под 3. и после 12 сахвати по допусту управе вароши Београда ради, без обзира, да ли наплаћује улазак или не, плаћање три пута онолико колико је означено под бр. 3.

6. Ако која од особа под бр. 1. буде у друштву означеном под број 3 и 4. неће се бројати у друштво и плаћање таксу, која је за њих прописана. Ако певање буде праћено клавиром или другом камком музиком, која није онтерећена нарочитом таксом, онда ће се свирач или свирачица рачунати као певач или певачица.

Г

1. Разне вештачке преставе као: гимнастичке, жонглерске акробатске и т. п. кад их изводи једна особа плаћање од вечера . . . 2 динара
2. Кад их изводе више особа од особе и вечера 150 „
3. Разне преставе мађионичне, хипнотичне, и т. п. кад их српски грађани изводе, од вечера . . . 2— „
4. Кад их изводи један странац, од вечера 5— „
5. А кад их изводе више њих, од особе и вечера по 3— „
6. Ако се наплаћује улазак онда

дванут онолико, колико је означено под бр. 1, 2, 3, 4, и 5.

У свима овим приликама, музика не плаћа никакве таксе.

Д

Ако се у једном локалу више врста забава показују, од којих је свака за се таксом онтерећена, плаћање свака своју таксу.

Е.

1. За панораму, менажерију и ону у којој се животиње производију дневно од 5—10 дин.

2. За музеуме и панонтикуме за 24 саех. од 5—15 „

3. За циркусе за 24 саех. 5—25 „

Ако су ова забавишта смештена на државном земљишту имаће да плате и кирију за исто према погодби са државом.

Суд ће општински увек определити решењем таксу под бројевима 1, 2 и 3.

4. Позоришне дружине, које испључиво преставе позоришне дају на страном језику, од преставе . . . 50 динара

Члан 5.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене, решаваће општински суд засебно.

Члан 6.

Сем овога наплаћивање се још двадесет од сто од горе означене таксе у корист краљев. ери. народ позоришта.

Члан 7.

Сваки свирач, свирачица, певач, певачица и комичар, имају пре почетка престављања испунити погодбе члана 1.

Исто је тако преставник дружине дужан сваку промену у својој дружини односно броја њеног општинском суду пријавити.

Члан 8.

Кафеџије и гостионичари не могу бити представници оваких дружина.

Члан 9.

Ако који од сопственика или закупца ло-

кала, где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво лице даје представе и друго т. под. а не увери се, да је дотично лице поред допуста добијеног од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу а поред тога и кажњен по §. 326 крив. закона.

Члан 10.

Лица, која у Београд дођу, да разне представе дају, па се не буду владали тачно по овим правилима, биће кажњени први пут са 10—50 динара, а други пут ће им се забранити даља радња у Београду.

Члан 11.

Сваки је сопственик локала дужан ова правила на видном месту у локалу држати.

О В Ј А В А

Према парећењу VII. пуков. окр. команде од 6. Августа ове год. ПБр. 39. позивају се резервиски и обвезници редовне војске доле означених јединица па вежбу и то:

1. Пиротехничка чета, да дође 20 Августа тек. год. увече на конак на зборно место — Крагујевац, где ће се вежбати од 20. Августа па закључно до 10. Септембра ове год. у фабрици и лабораторији. Обвезници ове јединице имају доћи 20. овог месеца у 4. часа у јутру па железницу гдје ће путовати са теретним возом бр. 41.

2. Коњичка бригада и то: II и III. активни коњички пук са штабовима и својом пописном комором и товарним коњима, да дође 12. Септембра тек. год. увече на конак на зборно место — Куприја, где ће се вежбати од 12. Септембра па закључно до 4. Октобра ове год.

3. Брдски артиљеријски пук, са својом пописном комором и товарним коњима, да дође 18. Септембра тек. год. увече на конак на зборно место — Крушевач, где ће

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИМ СЛОВАМА У ТУБИНУ од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И Л. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе најрадио првом видовданском најрадом општ. београдске).

Мото:

— „Нора намъ перестать быть умными чужимъ умомъ и славными чужкою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Наилазимо у историји угарскога народа на једну жалосну епоху, с којом је живот српског народа врло тесно скочио. У часу када дивље азијске хорде

муњевитом брезином прелећу с једног краја Српства на други, захватајући и земље хабсбуршке и угарске круне, остављајући за собом трагове ужасне пустоши — мађарска и српска војска купи се под краљеву заставу, па у место да се креће онамо где потлачено српско робље вапије за помоћ, она иде на другу страну, да угушује слободне мисли, које су последице развјита и напретка човечанства, да угушује националне осећаје храброг чениког народа, једино из егоистичних прохтева краљевих. Несрећна судбина српскога народа, хтела је и овде сав гнев да излије над несрећним синовима српским, да и овог пута нештедимице пролевају своју крв, све за туђе користи, и туђе интересе. Краљ Матија носи зато проклење српскога народа. Место да тада или никада, када му бесни Анадоља већ куцну беше ћордом на вратима његове краљевине, напречне све своје сile, да одагна насртљивога противника од својих граница, и да оберучке прихвати предлог француског краља за општи савез свих хришћанских владалаца против Турака,⁽¹⁾ Матија окреће своје оружје противу онога човека, који би својим ју-

наштвом и већ стеченим гласом могао бити душа овом савезу — против једнога краља Подјебрада; „Какав би тријумф тек славило Хришћанство, да се овај савез заиста и остварио — узвикује болно један мађарски историк. — Али не смемо превише кривити краља Матију Корвина, што је напустио хрватске земље — ми додајемо: и српске интересе — да себи нађе нову славу и ново краљевство на северу, када је папа Павао II. проклињао Тура Подјебрада, краља ченикога, само да отвори тамо краљу Матији пут на престо; када је папа привидно сазијао крстанику војну на Турке, а све новце и сву силу у истини сабирао, да обори краља ченикога, јер му се није безусловно покоравао.“⁽¹⁾ У своме мрачњаштву није могао несрећни Павао II. предвидети, ако се срушије још и они бедеми српски и хрватски, што још једино бране хришћанство од османске бујице, да ће тада и пред његовим Ватиканом захрзати ћога султанов.

Какво је било расположење народа под круном угарском према овој „антихришћанској војни“, види се из овога. Баш у часу, када Матија хоће да пође

(1) Louis — Leger: Histoire de l' Autriche-Hongrie, p. 230—231.

(1) Smičiklas T.: Povj. hrvat kњ. I. str. 647.

се вежбати од 18 па закључно до 28. Септембра ове год. Слоку јединице сваки сопственик довешће 12 Септембра ове год. на тркалиште ради комисијског прегледа. Обвезници ове јединице имају доћи 18. Септембра у 4 часа у јутру на железничку станицу где ће ду путовати са теретним возом бр. 41.

4. VII. активни пешадијски пук Краља Александра I. са пуков. и батаљоним штабовима, III. активни гардијски пук са пуков. и батаљоним штабовима, са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 15. Септембра тек год. увече на конак на зборно место и то: VII. пук на бањичко брдо III. пук на топчидерско брдо више Вајфера где ће се вежбати од 15. па закључно до 28. Септембра ове год.

5. Допунски батаљон III гардијског пука, допунски батаљон VII. пешадијског пука и местне трупе свију родова војске са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 15. Септембра тек год. увече на конак на зборно место и то: Допунски батаљон III гардијског пука на топчидерско брдо, а остали на Тркалиште, где ће се вежбати 16 и 17. Септембра ове год.

6. Штаб и сви ескадрони дивизијске коњице са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 16. Септембра тек год. увече на конак на зборно место — „западни врачар“ код војног сењака, где ће се вежбати од 16. па закључно до 27. Септембра ове год.

7. Допунски ескадрон дивизијске коњице, са својом пописаном комором и товарним коњима, да дођу 16. Септембра тек год. увече на конак на зборно место — „западни врачар“ код војног сењака, где ће се вежбати 17. Септембра ове год.

8. Дунавски артиљеријски пук и то: Штаб пука и I. дивизиона, по том 1, 2,

на Подјебрада, своју сакупљену војску мора да окрене назад, да угушује буну народну у Трансильванији, изазвану уважаним данцима и ратним трошковима, трошеним на амбициозне прохтеве краљеве. То је било год. 1467. Матија истински угуши ту буну, али у боју против молдавског војводе Стефана, у мало што и сам није главом платио, добивши само рану у руку.⁽¹⁾ Подстцацан наново од папе, крене се Матија 1468. године 13. априла из Пожуна са 16 000 војника и 50 топова на Подјебрада. Рачунао је, да ће тада од Турака бити на миру, пошто су му они сами понудили примирје⁽²⁾ Уза се крене и сву српску војску под њеним војводама, да се и она за туји рачун бори противу своје браће. „Најбољу прилику, да се верношћу својом препоруче краљу, употребили су Срби и Вук овог тренутка у рату са Чесима“, вели Енгел.⁽³⁾ Ко зна, да ли би заиста краљ и пожњео ону ратну славу, да му Срби не беху његова главна победоносна вој-

(1) Louis-Leger Histoire de l' Autriche-Hongrie, p. 231. — Smičiklas T.: Povj. hrvat. kn. I стр. 648.

(2) Louis-Leger. На истом месту.

(3) Allgem. Weltgeschichte, B. III. одсек Gesch. v. Servien, S. 445.

3 и 7. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и каре, као и са целом комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 7 батерије, да дођу без стоке,) имају доћи 17. Септембра ове год. увече на конак на зборно место — Топчидерско брдо више Вајфера, где ће се вежбати од 17 па закључно до 26. Септембра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, довешће исту на тркалиште даје рације од позива на вежбу ради комисијског прегледа.

9. Допунска батерија дунавског артиљеријског пука, без стоке, да дође 17. Септембра тек год. увече на конак на зборно место топчидерско брдо више Вајфера, где ће се вежбати 18. Септембра ове године.

10. Болничарске чете, дивизијска етапна пољска болница, дивизијска марвена пољска болница и дивизијска санитетска колона, без стоке, да дођу 1. Октобра ове год. увече на конак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 2 и 3. Октобра ове године.

11. И ги дивизион дунав. артиљеријског пука и то: 4, 5, 6 и 8. батерија, са целом пописаном запрегом за топове и каре као и са комором и товарним коњима, (само обвезници и резервисти 8-ме батерије, да дођу без стоке), имају доћи 5. Октобра ове год. увече на конак на зборно место — Топчидерско брдо више Вајфера где ће се вежбати од 5. па закључно до 15. Октобра ове год. Сваки сопственик стоке ове јединице, довешће исту на тркалиште даје рације од позива на вежбу ради комисијског прегледа.

12. Дивизијска профијант колона, пекарске чете са покретном пекарницом, месарска чета, запатлијска чета и дивизијски марвени депо без стоке да дођу 15. Септембра ове год. увече на конак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 16 и

ека.⁽⁴⁾ „Јер докле Мађари негодоваху према овом рату, дотле Срби беху непокољиви у верности према краљу Матији.“

Ну, докле је на једном крају своје краљевине брао лаворике, дотле је краљ Матија, на другом крају претрпео осетних губитака. Турци, и ако су му преће били понудили примирје, ипак су њихови пљачкашки чопори згодно употребили ову прилику, заузетости Матијине на северу, па продру у Далмацију, поробивши и попленивши чак до Задра. Нису поштедели с пролећа год. 1469. ни земље српске преко Врбаса и Уне, о чему ћемо на своме месту опширније говорити. Као да ово није била доовољна опомена краљу, да окрене победоносне своје чете против овог другог непријатеља, већ је тре-

(1) Признати и уважени немачки историк, светскога гласа, dr. Georg Weber говорећи о учествовању Срба у чешком рату, веома се неправедно изражава о Србима у речима: „...die wilden Raizen wüteten furchtbar in dem unglücklichen Lande“ (Allgem. Weltgeschichte, B. IX. S. 151.)

— Не знамо, да ли су били питомци Мађари, са својим Матијом на целу, који и подстцацах Србе на тако беснило, плаћајући им обећану војничку плату као бакшише за донесене посечене главе непријатељске, — или су „дивљи“ Срби, што су се трудали, да своме краљу покажу безграничну верност, и да макар на тај начин добију своју најамничку плату, да од глади не скапају, као и склониште од навале Турака.

17. Септембра ове год. Ослобођавају се од све вежбе само они резервисти пекарске и месарске чете који су летос издржавали вежбу.

13. Дивизијска муниципална колона са покретном артиљеријском радионицом, дивизијска војна пошта без стоке, да дође 10. Октобра ове год. увече на конак на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати 11 и 12. Октобра ове год.

14. Муниципална колона коњичке бригаде без стоке, да дође 13. Октобра тек год. увече на конак на зборно место — Тркалиште где ће се вежбати 14. и 15. Октобра ове год.

Обвезници, који се имају вежбати мање од три дана, храпиће себе и стоку о свом трошку.

Сваки обвезник понеће собом војнички билет одело и обућу, кошуље, цео прибор за јело и пиће и за покривање ћебе или поњаву.

Према парећењу исте команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635—5345. Позивају се обвезници дивизијске коњице I. позива народне војске са својим штабом сви на коњима са јахаћим прибором, и сва комора за штаб и ескадроне да неизоставно 18. Септембра тек год. увече на конак дођу на зборно место — „Западни врачар“, где ће се вежбати од 18 па закључно до 30. Септембра ове год.

Који обвезник неби овом позиву следовао строго ће бити кажњен, а при том издржаће дупло вежбања о свом трошку.

Од стране Суда општине вар. Београда 13. Августа 1893. г. АБР. 4415—4467.

ОБЈАВА.

Комисија за регрутовање младића за стални кадар, за ову календарску годину, отпочеће свој рад 12. Августа ове године

бао на то да га нагна један јон страшовитији турски поход баш у близини праве његове домовине. Турци се вешто користе сваком згодном приликом, која би им послужила на олакшање њихових пљачкашких упада у непријатељску земљу. Њихове пограничне паше као да су имале такав нарочити налог од султана, јер таке пљачкашке упаде у хришћанске земље чине они и у будуће готово свакога дана. Јуна месеца 1469. год. дигне се босански паша Асан-бег са својом, већим делом коњаничком војском, па користећи се малим водама, преће Саву и упадне у Славонију, у намери да је што више опустоши и пороби. Али тамо није српски народ, навикнут на таке турске посете, дочека га оружаном руком, те се Турци окренуше на другу страну. Случајно Сава јако надоће, и чопори турске не могући продрети у Хрватску, куда беху наумили, окрену они а, куда се нико није надао да ће се упутити. Обишав границе Матијине краљевине на западу, удараје на земље хабсбуршке круне, на Штајерску, Корушку и Истрију, допревши чак до Циља; 30 000 робља хришћанског, густи пламенови многобројних запаљених села и вароши, крунисали су овај дрски тursки пљачкашки поход. Не

и радиће до 17. истог месеца закључно у здању VII. пуков. окр. команде, ратарска улица бр. 10.

С тога се позивају сви младићи, који су 1873. год. рођени овде или на грани, да горњих дана непремено пре подне у 7 часова представу истој комисији ради горње дежи.

Даље, имају доћи и сви неспособни задругари појединачних регрутата, чија неспособност даје регрутуту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из задруге ради објашњења задужног имовног стања, како после не би било молби и жалби за скраћивање рока.

Горњих дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни регрутути од прошлих година, који ће собом понети комисијска уверења по којима су за привремено неспособне оглашени.

Регрутној комисији престаће и сви обvezници редовне и оба позива народне војске, који се осећају да су неспособни за војну службу, те да се том приликом и они лекарски прегледају.

Ко се горњих дана не пријави регрутној комисији сматраће се, да је службу у сталном вадру избегао и према чл. 14. закона о устројству војске, кад год се ухвати до 30. године, без обзира на задужно и имовно стање, служи ће три године, а поред тога платиће и војницу.

Од стране суда општине вароши Београда, 1. Августа 1893. год. АБр. 3227.

НАРЕДБА.

Показало се да у Београду има много прекупаца, који по трговима купују и пре продају разне производе и ако нису гра-

само краља Матију, већ и цео хришћански свет, та држава турска, задиви и доведе у трепет. Ну, то је било тек прво изненађење; јаком ће ови варвари азијски мало доцније још страховитије задрмати цео хришћански свет.

Турци су — вели г. Новаковић — узели Смедерево и Јрнов⁽¹⁾ али је у рукама угарским остао Београд. Турци су узели Бобовац, Сарајево и све скоро босанске градове, али су Мађари од њих повратили Јајце и одржали се у њему. Јајце је бранило сву северо-западну Босну. Пре него што би се освојио Београд, тада први на реду јаки угарски град, није било могућно кретати се даље у Угарску. Београд је био капија за Будим, јер је он чувао Саву, а прелазак из Смедерева отварао је само Потисје и леву страну угарског Подунавља, на којој се није могао дати одсудан удар, пошто се престоница угарске налазила на десној страни. Пре него што би се даље понило у озбиљна освајања, Турцима је требало узети ова два града. И Турци почну мислити, како ће да начине клин један између Јајца и Београда, који би у исти мах претио путу будимском, повратној

јани ове вароши нити подносе грађанске терете и да се тако под именом прекупаца прикривају и многе варалице кесароши и беспосличари.

Услед тога и пошто је општина власт позвана законом, да у сваком погдеду штити како интересе општинске тако и интересе грађанства — Суд општине вароши Београда, на основу 7 и 13 тач. 36 члана закона о општинама,

Наређује:

Да од сада могу вршити прекуповање на трговима само они грађани који имају отворене радње, и они који овом суду поднесу уверење од трговачког суда, да су исчиунили законске прописе.

Оваквим лицима суд ће издавати дозволе, а свима осталим забраниће да на трговима врше прекуповање

Ко противно овој наредби поступи ка зниће се по закону.

Овом се наредбом замењује наредба од 21. Априла 1890. год. АБр. 610.

Од стране Суда општине вароши Београда 29. Јула 1893. год. АБр. 4284.

ОБЈАВА.

Према наређењу VII пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се сви обvezници пешаци II. позива народне војске и сва комора, да 8. Августа ове год. у вече на конак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 9, 10 и 11. истог месеца. Са собом понеће и предато им оружје.

Обvezници артиљеријске и болничке чете II. позива народ. војске и сва комора,

линији београдској и леђима Београда. Они су тражили место, на које ће се насланити њихова страховита упадања у Славонију и у Срем, с којега ће моћи непrekидно сипати огањ узнемиравања у Угарску. Онима, који су о овоме имали да мисле падну очи на мачванску Посавину и на околину садашњег Шапца.⁽¹⁾ Требао им је дакле неки тврди град негде између Београда и Јајца. „При познатом начину коњичко-четничког турског војевања, градови Београд и Јајце заштићавали су само у извесној мери, у колико би се сталног освајања тицало. Околне пак области остале су савршено без одбране пред свима пролазним, повременим нападима. Подизањем Шапца хтело се томе четничко-коњичком војевању дати још шире основе и поуздана повратна линија. Шабачки град, као тврда тачка, требао је још да раздваја Јајце од Београда, и да испадима у области позади тих градова и њихову сигурност сваки час у питање доводи.“ Сви угарски писци, а и напи, у колико су се те ствари доцнили, веле, да је Шабац подигнут год. 1470.⁽²⁾ За остварење једног таког важ-

(1) Годишњица П. Чушића, IX. стр. 6—7.

(2) Намтег в. Ј. (Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 519.) вели, да је то било год. 1471.

позивају се, да 16. Августа ове год. у вече на конак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 17 и 18. истог месеца.

Осим тога позивају се и сви резервни официри који припадају II. позиву народ. војске, да и они означеног дана представу на зборно место својим јединицама.

Даље имају сви обvezници попети собом и свој војнички билет, потребно одело, кошуље, прибор за јело, ћебе или поњаву за покривање.

Према наређењу ове команде од 9 Јуна ове год. Бр. 3360. позивају се сви обvezници коњичког ескадрона II. позива народ. војске и ордонанси свих пешадијских штабова са прописним коњем и прибором, да 11. Септембра ове године у 6 часова у јутру дођу на зборно место — Тркалиште, где ће се вежбати два дана.

Сваки обvezник понеће собом војнички билет, храну за себе и коња за два дана.

Према наређењу VII. пуков. окр. команде од 17. Јула ове год. Бр. 4635. позивају се обvezници — пешаци I. позива народне војске и сва комора да 20. Августа ове год. у вече на конак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 и 30. истог месеца.

Обvezници болничарске, пекарске, затлатијске чете и пиротехничко оделеље који припадају I. позиву народ. војске као и сва лица која комору за ове јединице дају, позивају се, да 1. Септембра ове год. у вече на конак дођу на зборно место — бањичко брдо, где ће се вежбати 2 и 3 истог месеца.

Обvezници артиљеријског пукова без стоке, као и сва лица која за ову јединицу комору дају, позивају се, да 5. Септембра ове год. у вече на конак дођу на зборно

ног задатка по турску ствар, султан Мухамед II. употребио је врло згодно време, кад се краљ Матија још једнако бавио горе на северу у Чешкој. Колико је пак сам султан ценио важност свога предузећа, види се најбоље из овога. По наредби султановој скupи румелијски паша око 40 000 војске. Једну половину, повећану, са 5 000 Исак-бегових коњаника из Босне, пошаље преко Босне, да пронадре у Хрватску и у Крањску; а другу половину, са огромним материјалом потребним за зидање града, са поведе у највећој тишини обали савскеј, да њоме заштићује подизање града, ако би од стране мађарске било каквих спречавања. Само зидање ишло је тако брзо, да је град већ био готов, кад је о томе донесен глас до Матије. Сад тек он разумеде добро турску политику, па брже боље послале је једно оделеље српске војске, да спречи зидање. Али је то већ било доцкан. Надопила Сава и јаче турске чете с ове стране парализале су сваки покушај српске војске с оне стране. Да ли је било каквих сукоба, не знамо поуздано. Рајић вели: „...и многократно с Туркама борјућесја, овогда Турци саву преходили, овогда же Унгарји, едини других прогонјајуши.“⁽¹⁾

(1) Истор. Сербов. итд. св. III. стр. 280.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

LIII ВАНРЕДНИ САСТАНАК

1. Августа 1893 год.

Преседавао преседник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Никола Х. Поповић, К. Б. Михајловић, Илија Ђорђевић, Јован Христић, Соломон Азријел, А. Шток, М. О. Петровић, Т. Димитријевић, Др. Марко Т. Леко, М. Велизарић, Р. Драговић, Милутин Ђ. Ђорђевић, Ј. Јовановић, Михајло М. Ђорђевић, Милутин Ј. Марковић, Лазар Џашковић, Др. Павао Поповић.

(наставак)

X.

Одборник г. Др. Марко Т. Леко, понавља своје питане, учињено у селници одборској од 27. Јула ов. год. КњБр 365 да ли су Перишон и компанија предузимачи за грађење коцкасте калдрме још у обвези према томе што је израда калдрме са дотераним каменом у кнез Михајлову улици дата другом предузимачу.

Председник изјављује, да су Перишон и компанија још и даље у обвези за грађење коцкасте калдрме у Београду, пошто је калдрма са дотераним каменом у кнез Михајлову улици привремена.

Предузимачи су ови поднесли молбу за раскидање уговора, али по истој још није никакво решење донето.

XI.

Сходно решењу одборском од 30. Маја 1893 год. АБр. 2753, председник износи понова на решење одбору молбу дунавског кола јахача кнез Михајло по којој је решење одложено због исцрпљења партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

По прочитању поновне молбе АБр. 4343, одбор је решио, да се дунавском колу јахача кнез Михајло даде помоћ за награђивање приликом овогодишњих трка из касе општинске а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове иста сума као и прошле године, то јест пет стотина динара (види решење одборско од 7. Маја 1892 год. КњБр 368 АБр. 6928).

XII.

Председник износи одбору на решење молбу професорског друштва АБр 4342 и општег радничког друштва АБр. 4341, којима се тражи повлачење помоћи приликом држава професорског збора и прославе десетогодишњег делавања опште радничког друштва.

По прочитању тих молби одбор је решио, да се професорском друштву изда помоћ из општинске касе а из партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове три стотине динара а опште радничком друштву из исте партије две стотине динара.

XIII.

По прочитању молбе друштва за уређење и унапређење дунавског и варошког кварта АБр. 1520, којом друштво моли за повлачују помоћ за продужење радова око утврђивања обале дунавске. — одбор је одлучио, да грађевинско одељење општ. београдске на лицу места прегледа и поднесе одбору извештај, какви би се још радови имали предузети за утврђење дунавске обале и шта би ти радови коштали.

XIV.

На тражење одборника г. Николе Х. Поповића, председник износи понова на решење одбору молбу станице улове пок. Тасе Башкаљића бив. тргов. овдашњег за издржавање.

По прочитању те молбе АБр. 3313 одбор је решио, да се молитељи Станици Башкаљићи издаје месечна помоћ онолико, колико највише може да даде сиротински одбор.

XV.

Председник извештава одбор, да се ове године у Бечу отворити изложба представа за живот, и да је изложбени одбор позвао и општину београдску, да у томе судељује.

По саслушању овога, одбор је одлучио, да одборник г. Др. Марко Т. Леко, поднесе одбору што пре опшири извештај и своје мишљење по овом предмету.

LIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

7. Августа 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Никола Х. Поповић, Коста Б. Михајловић, Ј. Ђуровић, Милутин Марковић, Илија Ђорђевић, Др. Марко Т. Леко, С. Ј. Азријел, Стеван Чајевић, Јован Христић, М. О. Петровић, А. Шток, А. Ј. Одањић, М. Велизарић, Лазар Џашковић, Михајло Ђ. Ђорђевић, Ђорђе Наранджић, Михајло П. Бончић, Р. Драговић, поп Таса Капетан Спасић, Др. Павао Поповић, Т. Димитријевић, Матеја Јовановић, Милутин Ј. Ђорђевић.

Имамо спомена(1) да су овога пута (Енгел мисли 1471. год.) по краљевој наредби калочки бискуп Габрило и Јов. Унгар подигли с оне стране Саве према Шапцу неку тврђаву, која би Шабац држала као у шаху. Ну како се звао тај градић, и да ли и данас постоје какви трагови од њега, нисмо могли докућити.

Сазидавши град, Турци ставе у њега јаку посаду од 5000 људи. Иначе шабачки град био је врло тврд, а својим положајем доминирао је целом Мачвом. Околина му је била равна и баровита, те нападач никде није могао наћи згодна наслона, са кога би га могао бомбардовати. А да је потпуно одговарао цељију, доказало се одмах исте године, месецема октобра, када су шабачка Турци без заповести султанове упали у Славонију, а одатле и у Фриوليју, а почетком год. 1471. и по други пут допрете до Љубљане.(2) Можда би се тада кренуо на Угарску и сам султан, да није био заузет ратом у Азији, са опаким противничком својим Узун-Хасаном.(3)

(1) Engel v. H. J.: Allgem. Weltgeschichte, B. III. одсек Gesch. v. Servien, S. 430. — Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 521.

(2) Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 520. — Engel v. H. J.: Allgem. Weltgeschichte, B. III. одсек Gesch. v. Servien, S. 430.

(3) Jonquieres: Histoire de l'empire ottoman, p. 217.

Међутим у ово доба додати се у Мађарској један догађај, чије су последице врло значајне по даљу судбину српскога народа. Мађарски народ већ изнурен и до толе дуже оглобљен огромним ратним трошковима, и сваке године увећаним новим прирезима, који се трошаху на егоистичне намере краљеве, отворено је почело роптати на краља, због чешког рата, не устежући се да и отвореном буном због тога јавно протестује. Племство мађарско, које је било нездовољно са самовољом Матијином, прихвати ради народни покрет у своју корист, и на чело устанка стави се најбољи пријатељ Хуњадијеве куће, а у исто исте доба највиђенија личност у угарском онодобном племству — примас и архиепископ острогонски Јован Витез.(1) Уз њега пристану и мањи магнати, међу којима опет беше најзначајнији Никола Илоки-Ујлакија, који је био љут на краља, што му није дао пре петнаест година обећану титулу босанскога краља. Мислећи да ће га исто онако лако збацити, како су га из Подјебрадове тамнице подигли на трон. Побуњени племићи збаце Матију са краљевства, а прогласе за мађарског краља,

пољског владаоца Казимира, синовца онога код Варне погинулога краља Владислава. Већ су по њега и посланство послали, да га у Пешту доведу, кад ал' ето ти храброт Матије као муње из Чешке, и једним одважним кораком осујети својим противницима све планове наперене противу њега.

Ми смо напоменули напред да су једва неке политичке прилике нагнале Матију на извесну политику југословенску „политику обнављања стarih круна балканских.“ Ово су те прилике, због којих је тек сада краљ морао обратити највећу пажњу на главни контингенат својих пријатеља — своју војску — на Србе, па задовољивши њихове већ одавно жељене националне осећаје, привеза их чврсто уза се у овом судбоносном часу његове круне. Шта Срби вреде у рату, уверио се доволно краљ у овој последњој војни у Чешкој; а колико су противници његови ценili храброст и важност Срба, види се из тога, што су се сада надметали са краљем, у задобијању наклоности Срба, знајући добро, на чијој страни буду српски борци, да ће та страна бити и победилац. Али Срби нису лавирили, већ одлучно пристану уз краља.

Да сатре своје противнике, Матија се

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1 Августа о. г. и у одлуци КњБр. 407 утвђена је измена, да је приликом гласања гласало 13 за, 2 против, један се уздржао од гласања а један је раније изашао из седнице.

II.

По прочитану акта истражног судије за вар. Београд АБр. 4339, 4340, 4402, 4403, 4361, којим се траже уверења о владању и имовном стању навесних лица, одбор је изјавио, да су му непознати Радован Јовановић и Јован Јовановић овд. цигани; да су доброг владања и добrog имовног стања Младен Лавадиновић кравар и Лазар Ковачевић машиниста; да је Стеван Хаџић гимназиста доброг владања и сиротног имовног стања.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу и сиротном стању.

По прочитану тих молби СБр. 12587, 12491, АБр. 4286, 4285, 4319, 4321, 4320, 4420, 4421, 4325, 4326, одбор је изјавио мишљење: да се Ђорђу Стојковићу може дати тражено уверење, да се суд предходно увери о имовном стању мопилаца Стевана В. Николовића, Зорке М. Ачићeve, Димитрија М. Ачића, Пикодија Богдановића, Мирославе Југовића, Боривоја Богдановића Љака Алексе Абдулића практикната, Ђорђа Јовановића, Даринке Лазић, Драгиње Лазић и Вашилије Здравковић па тек онда да им изда тражено уверење.

IV.

По прочитану извештаја комисијског ГБр 3451, одбор је одобрио одређену осу у улици Полунишкој.

V.

На саопштење председника општине АБр. 4255, одбор је решио, да ова господа одборници присуствују овогодишњем раду регрутне комисије: А. Одавић, Милан Ђорђић, Соломон Ј. Азијел, Михајло Јапковић, Ђорђе Нађенић и Јован Христић. Овлашћује се председник да овим присутицима према потреби одређује заменике.

занета одважи на један корак, пун политичке мудрости. У септембру 1471. године сазове он у Будиму на сабор сву мађарску властелу, као да му је она сва одана. Дођу и побуњеници, међу њима и Никола Илочки. Само не беше ту Јована Витеза, главнога вође устаничког. Али лукави Матија знајаше и посредним путем укротити и тога поносног лава. Једним актом, који он учини на овом сабору, постаде тако силан и моћан, да његови противници од једном клонуше духом. У седници саборској Матија свечано прогласи за деснота свих Срба у Угарској, Вука Грачковића, онога истога, кога је пре шест година узвисио само на степен војводе свог. Давно жељену тежњу српскога народа, ради остварења које не жељаху српски синци нигде за краља свога гинути, сад је Матија испунио. Никад радосније, од преласка Срба у Угарску, није можда српе српско закуцало него овог пута, кад Срби не гледају пред собом само војводу Вука, већ деснота српског, свог народног поглавара, који ће, као што се они вазда одушевљавају, моћи ујединити све рапиткане српске јединке по Мађарској; организовати их јаче, и повести онамо, куда им срце жуди, куда их народна мисао гони

VI

Председник саопштава одбору акта надзорне водоводне комисије, у којима комисија изјављује да је према уговору са О. Смрекером о грађену водоводу у Београду она престала функционисати крајем Југа месеца ове године и да ће водовод варошки предати управи водовода на даље руковање.

По прочитану тих актова АБр. 3426 и 4389 одбор је примио к знању садржину ових актова с тим, да председник општине при овој предаји присуствује овластив га, да позове још неколико одборника, да и они овоме буду присутни.

VII.

На примедбу председника општине, да би тројало па место Ђорђа Ж. Нешине садањег главног благајника општине изабрати другог одборника за члана повериштва за преглед општинских рачуна, одбор је овластио председника општине да члана овоме повериштву одреди.

VIII.

Председник саопштава одбору да је 3. Августа 1893. године био рок када је српско француско друштво према уговору са општином трошито да доврши инсталацију електричног осветљења и грађене трамваја у Београду, да су сталне комисије за надзор при грађењу тих прелазећа на дан 3. Августа о. г. састале се, да констатују, у каквом се стању налазе та прелазећа и да ли су и у колико израђена, као и да су те комисије поднеле своје извештаје; да је друштво поднело акт, у коме саопштава, да је са инсталацијом електричног осветљења само у неколико улица готово и да ће те неколико улице осветљавати стално, тражећи, да му општина на крају Августа месеца плати ону суму, која му према уговору припада.

По прочитану извештаја комисије за електрично осветљење, АБр. 4362, из кога се види, да инсталација електр. осветљења није довршена, као и да су чланови комисије стручњаци одсутни, те се ово предузеће није могло са техничке стране оценити. По прочитану допуњог извештаја г. Т. Селесковића, као техничара, из кога се види како је урађено оно, што је до сада свршено, и по прочитану акта друштва ГБр. 3455, одбор је решио, да се позову чланови комисије стручњаци, да поднесу свој стручни извештај о стању у коме се налази инсталација електричног осветљења; ако ови не би мо-

— на ослобођење домовине своје. Жеља, да под запитом краљевом, на угарском земљинту, обнове своју стару политичку државо-правну установу, па још под потомком старе династије Бранковића, сад је остварена, и краљ Матија за таку добrotу може увек у будуће рачунати на љубав и безграницу оданост, код свих угарских Срба.

Изгледа, да краљ Матија није овог пута пренебрегао ни остале српске војводе: Јакшића и Павла Бранковића, којима је такође захвалан за славне победе над Чесима. И њих, по свој прилици, обдари богатим наградама, а Јакшићу још дади „хоругв началника.“⁽¹⁾

Није сад ни мало било тешко Матији да савлада и распрши своје противнике. И иначе, губитком тако моћних савезника какви би им могли бити Срби, клонули духом, један по један прикланају колена краљу, молећи га за оправдат. Краљ их

(1) Рајић Ј.: Истор. Сербов. итд. св. III. стр. 284.
— Без сумње, кад је краљ Матија подигао Вука на тако високо звање, и политика његова према угарским Србима налагала му је, да прошири власт и овим двома војводама, који су, изгледа, овог пута истину признали Вука за деснота српског, али су према њему били мање зависни, него непосредно према краљу. Доцније ово ће се још боље очитовати, у почетку XVI. столећа.

гли то учинити због тога што ишу овде да председник општине у споразуму са г. Т. Селесковићем позове једног познатог стручњака са стране, да прегледа и поднесе извештај о досада извршеној инсталацији електричног осветљења.

Да се српско-француско друштво извести, да оно иши у уговореном року извршило потпуно инсталацију електр. осветљења у Београду и да општина београдска не пристаје на делимично осветљавање вароши, те према томе не пристаје ни на плаћање ма које суме па име овог делимичног осветљавања.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Његово Величанство Краљ полази сутра на пут кроз Огадбину. Око 7. сати ујутру укрцаће се у српски пароброд Мачву и доћи пут Обреновцу, докле ће га и неколико представника општине Београдске са председником отратити.

Личне вести. Г. Џа Јелисавета Манаковић удова свршила је курс бабичлука у Загребу о општинском трошку и настапила се је у Београду где ће практиковати.

Станује у улици Савамалској бр. 1.

Концерат. Општина београдска у недељу 15. овог месеца у 3 и по часа поподне, даваће концерат на Калимегдану у корист његовог улепшавања.

На концерту ће свирати целокупна војена музика.

Улазница је од особе 50 парара динарски, за добровољни прилог, који ће поштовани посетилац спустити својеручно у парочито за то одређену кутију, женске ће добијати по китку цвећа.

Обраћа се пажња грађанству па овај концерат, да би изврсено у што већем број присуствовати, и на тај начин даломогућности општини, да га што лепше и боље украси.

Помиљује све, а нездадовољноме Николи Илочком дад овог пута пређе обећану титулу „regis Bosnae“, узвисивши му и сина Лавренција до на степен херцега илочкога.⁽¹⁾ У томе се већ кретала Казимијрова војска из Пољске, да изабранога пољског краљевића постави на угарски престо. Краљ Матија дочека Казимира на пољу Ракошу изнад Пеште, и Срби под својим новим деспотом и војводама одмах показаше, како још радосније гину за краља под заставом свога деспота. Казимир би до ноге потучен, али се је и Вук деспот том победом толико прославио, да га његови земљаци више не зваху простим именом, већ Змај-деснот Вуком.

Правица би изискивала од Матије да сада потпомогне Вука, да Срби почну остваривати свој народни задатак. Али не само да то Матији ни на ум није сад падало, већ по наговору папе Сикста IV. опет се крену на север у Чешку, да силом нагна измученог пољског краљевића, Викторина, сина Подјебрадова, да му преда краљевску круну.⁽²⁾ Турци пак за то време ишу стајали скрштених руку,

(1) Engel v. H. J.: Allgem. Weltgeschichte, B. III. одеск. Gesch. v. Servien S. 430. — Новаковић Ст.: Послењи Бранковићи, стр. 57.

(2) Smičiklas T.: Povj. hrvat. kњ. I. стр. 63.

**СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ**

Путници саобраћај вароши Београда, У седмици од 1. до 7. Августа 1893. год. допутовало 793 одпутовало 632. Од којих су:

а.) Пола: мушких 757, женских 36.

б.) Вероисповести: православне 666, католичке и протестантске 94, мојсијевске 20, мухамеданске 13, свега 793.

в.) Постојбина: Србија 573, Аустро-Угарска 116, Босна и Херцеговина 32 Црна Гора 12, Грчка 3 Турска 11, Бугарска 8, Румунија 6, Русија 3, Германија 10, Француска 8, Италија 4, остале државе 7.

г.) Запимање путника: Тешаци и економи 35, Земаљије 76, Трговци 346, индустриски јалди 3, шпекуланти и предузимачи 9, Гостионичари 30, Интелигенција (војска) 179, ћаци 27, раденици и помоћници 25, Пијари и бозаџије 8 падничари и слуге 31.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 9. Августа 1893. год.

О Г Л А С

Општини београдској потребна је једна или две куће у једној авлији за спавање поћних стражара, од 1-ог Новембра тек. године.

Кућа треба да је велика, те да у њој могу обитавати до 200 поћних стражара, да је по могућству у близини команде жандармеријске, да је видна и потпуно подесна за спавање људи.

Позивају се сопственици који имају овакве зграде и жеље их дати под закуп, да поднесу попуде суду ово општинском пајдаље до 15. Августа ове год.

Њихови пљачкаши походи коњанички шетали се често по Хрватској, Крањској и Штајерској, допирући чак до Циља и Горице. Пустоши и робљење свега живога, што им шака падне, траг је њиховом беснису.⁽¹⁾ Сам пак султан, свршивши год. 1473. своје ратове у Персији, могао је 6. фебруара 1474. год., подстаћи један испад своје војске из Смедерева у Угарску, до Вел. Варадина; а маја месеца исте године послати и румелијског беглербега Сулејман пашу са 70 000 војске на Скадар.⁽²⁾ Експедицију турску према Варадину предводио је смедеревски бег Бали-огли Малкоцовић. Ужасна пустоши, паљевине, пљачке и робљења, траг су ње-

(1) Намтег в. Ј.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 520 д. 521.

(2) На истом месту. — Јонције: Histoire de l'empire ottoman, p. 173. — Милановић Д.: Ист. Ц. Горе, св. I, стр. 62. (Нар. библиотека, св. 70.) — Бранковић у својој хроници (Архив, III, 23.) вели: „Et czar Mehmet destruit i ghes ad Mogavam, quas arees aedificavit Vlk Grgurevich, cum Ungaris. Et tunc abstulerunt magnas campanas Ressavienses, prodente quodam monacho (sic!).“ Не знамо, какви су то градови били, где су постојали, и да ли их је у онште деснот Вук могао, до овог доба, (1474. г.), подићи. Рекли бијмо, да се ова белешка односи на еличан догађај из год. 1476. кад је цар Мухамед заиста порушио неке тврђаве око Смедерева, које је деспот Вук са Угрима био подигао.

У понуди треба означити, колико и каквих одеће има зграда коју пуди, место где она постоји и колику цену годишњу па име којије тражи.

Рок је закупу најмање 3 године.

Сбр. 11.846. Од суда општине града Београда, 24. Јула 1893 год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Рачуноводство суда ово општинског, држаће у својој канцеларији јавну усмену лицитацију и то:

I. На дан 20. Септембра ове године од 8—12 пре и 2—5 сајата по подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана у фишакџијској улици.

II. На дан 25. Септембра од 8—12 пре и 2—5 сајата по подне, — за давање под закуп 16 плацева у баре венецији, за смештај дрва и јапије.

III. На дан 27. Септембра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп општинског земљишта „стари сењак“.

IV. На дан 28. Септембра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп земљишта општинског до бив. ботаничке баште на јалији.

V. На дан 29. Септембра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп општинског земљишта код војног сењака.

VI. На дан 4. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп 12 плацева на великому тргу за свињске месарнице.

VII. На дан 5. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп 7. плацева на великому тргу за говеђе месарнице.

VIII. На дан 7. Октобра од 8—12 пре подне, — за давање под закуп 12 општинских дућана на зеленом венцу за месарнице говеђе и свињске и пилјарнице.

гове крвожедне освете над бедним варадинским српским и мађарским становницима. „Мноштво цакова пуних глава, ушију и носева од посечених Хришћана, послao је овај бег у Цариград“, зацело да пред пророковим заступником покаже ужасну своју способност за истребљивање „проклетог неверничког семена“. Као по некоме тајном плану, прелетаху турске чете с једнога краја мађарске краљевине на други, за све време, док се Матија бавио у Чешкој. Док је сам сутлан са 100 000 своје војске ратовао ове године по Румунији, где га на Раковици храбри војвода молдавски Стефан ужасно потуче са својих 40 000 војника,⁽¹⁾ — дотле поједине турске чете продају турке преко Хрватске у Краљеву и Штајерску, одакле се враћају „са много плена а још више среће.“⁽²⁾

Тек овако учествани и систематски организовани напади турски на све стране угарске краљевине, могли су подесити краља Матију, а и цео остали хришћански свет, на озбиљно старање, како да

(1) Намтег в. Ј.: Gesch. d. osm. Reiches, B. I. S. 523. — Јонције: Hist. de l'empire ottoman, p. 173. — Рајић Ј.: Ист. Сербов. итд. св. III, стр. 285.

(2) Smičiklas T. у Ровј. hrvat. књ. I, стр. 656.

IX. На дан 12. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе од акциза на пиће.

X. На дан 15. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп права тудања каје — тамиса.

XI. На дан 18. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп права наплате таксе фијакерске.

XII. На дан 20. Октобра од 8—12 сајах, пре подне, — за давање под закуп меса од бобичавих свиња, које се коље на општине кланице.

XIII. На дан 23. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, ковачко-коларских рада.

XIV. На дан 25. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп оправке возова општинских, саракко-таптарских рада.

XV. На дан 27. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп подкивања коња пожарне чете и волова раба општил. возова.

XVI. На дан 28. Октобра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп оправке раба општинских возова.

XVII. На дан 1. Новембра од 8—12 сајах, пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више чесме „књагиње Ђубице“.

XVIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп I и II. пећине у таш-мајдану.

XIX. На дан 2. Новембра од 2—5 сајах по подне, — за давање под закуп чишћења пејаџа у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сваког радног дана видети у канцеларији рачуноводства.

Ко жели ма ће од овде изложених

се препречи поплава валовите османске бујице. Закључивши са Чесима мир 12. фебруара 1475. г. — по коме добије целу Моравију и један део Шлезије — Матија похита с војском у Будим, где у октобру исте године сазове сабор ради договора о одбрани јужних граница мађарске краљевине.⁽¹⁾ Разнео се био глас, да ће те године сам султан поћи с војском на Угарску, пошто је био довршио све своје ратове у Азији. Цео се хришћански свет необично ужурбао да се састави нека нова крсташка војна; папа је плачним гласом позивао хришћанске владаре на слогу и савез.⁽²⁾ Цар немачки, Фридрих, подвеза савез са Матијом, а Млечани да- доше 200 000 дуката, само да се што већа војска дигне. Договор је био, да се све војске састану у Угарској, а одатле да краљ Матија поведе Хришћане на Турке.

(наставите се)

(1) Lonis-Leger: Histoire de l'Autr.-Hongrie, p. 232.

(2) Engel v. H. J.: Allg. Weltgeschichte, B. III. одејек Gesch. v. Servien, S. 431. — Новаковић Ст.: Потребија Бранковићи, стр. 59.

(3) Smičiklas T. у Ровј. hrvat. књ. I, стр. 657. најавио папино писмо.

права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда опш. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

**САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ**

Држан 6. Јуна 1893 год.
(по СТЕНОГР. ВЕЛЕНИКАМА)

Председник — Пошто има довољан број од борника на окупу то отварам седницу. Молим да чуете записник последњег састанка. (Секретар прочита) — Има ли ко од господе да пратиши записник? (Нема). Усвајате ли прочитани записник? (Усвајамо). — По жељи одборској да се сазове седница искључиво да претресе питање о извештају који је поднела комисија за канализацију Београда, ја сам сазвао данашњу седницу, како би ово питање привели решену те да би се могли предузети потребни радови. Јер што год би доцније то учинили то би се радови отежавали. Потребно је пак да се тај посао час пре начелно реши да би се могли предузети и остали радови. Ја вас молим да чуете извештај.

Љуб. Јовановић — Зар ће ово све да се чита; на ми смо читали.

Председник — Ако желите да се чита, читајемо.

Раденко Драговић — Ја мислим да је ред да се прочита

Председник — Па како желите. Ако сте са гласни онда нека се чита (чује се: не треба да се чита). Једни желе да се чита, други да се не чита; молим вас решите ту ствар.

Љ. Јовановић — Па ми смо сви ово прочитали, за што на ново да се чита.

Милан Капетановић — Да би смо се боље обавестили о целиј ствари ми смо тражили, да се извештај штампа. У њему има два дела: извештај комисије и он почиње од стране 35, а други, до те стране, то су обавештења комисијске, намењена стручњацима. То није део, који ми треба овде да читамо, него онај, који хоће боље да штудира ствар. О тога мислим, да би најбоље било, да почнемо читати од стране 35, од штампаје саме комисије (Одобрavanje) јер је комисија могла само то да напише; а оно друго дато је само ради обавештења.

Секретар прочита онај део извештаја, који садржи предлог комисије

Милос Траковић — Овде се не каже да ли ће канали бити зидани, да ли од бетона, од чега ли?

Тодор Селесковић — Односно материјала који ће да се употреби, имам да кажем ово. Има две могућности. Једна је, да се главни канал оизда с циглом, а друга с бетоном. За сад не би било практично решити да се зида цементом за то, што би цемент морао да се набавља из прека. А ако се до тога доба кад почнемо зидати канале дигне каква фабрика цемента код нас или ако се ова коју сад имамо усаврши онда можда ће се моћи приступити грађену канала с бетоном јер је то боље. То је сад отворено питање, које ће се решити у току самог почетка рада.

Никола Х. Поповић — Молим да ми се објасни ово што се каже да је остало нешто од суме одређене на канале.

Селесковић — Па то се види; ипје сва одређена сума утрошена.

Божа Димитријевић — Овде се каже да се узму још неки инжињери. Тај ће посао бити предузет грађевинским одељком, за што се онда тражи накнадно 30000 динара?

К. Главинић — За израду детаљног пројекта морају се узети инжињери који ће под надзором управника грађевинског одељења ради. Сем тога има извесних претходних послова који се морају још извршити, па је с тога и нужна ова нарочита сума. Међу тим, још у прошлoj години одбор је вотирао кредит од 40 и неколико хиљада динара на претходне радове и израду пројекта из које је суме плаћено г. Смекеру и Хобрехту за израду генералних пројекта; али, та сума није сва утрошена.

Н. Х. Поповић — И тако има још 30000 дин.

К. Главинић — Мислим да има.

Н. Х. Поповић — Да ће бити нужно да се још сад ради на финансијским средствима.

К. Главинић — На сваки начин, да и о томе треба водити рачуна.

Н. Х. Поповић — То ће вадља опет бити зајам.

К. Главинић — Данас је на дневном реду: да се реши начин на који да се приступи позади детаљних пројекта. Ови су до сад већ требали да буду готови и можда би сад већ требали да радимо на извршавању канализације. Без овог пак не можемо да се макнемо. Потребно је да се реши питање: хоћемо ли да приступимо изразли детаљних планова, а после сдах за тим долази уређење финансиске стране, да се благовремено побринемо да нам површана средства буду на расположењу.

Раденко Драгојевић — Ви хоћете за прављење планова да узмете људе, лепо, али ја писам за то да општина гради канале у режији. Ако се грађене дада другом пре ће се доћи до канала, а овако ће се радити више година. (Чује се: па то још није свршено). Е лепо онда кад није.

Председник — Овде има више питања које је комисија извела. Хоћете ли редом о сваком питању да решавамо (Хоћемо). Добро. На 41. стр. има ово (Чита тачку под 1) (Чује се: прима се) Ја мислим да ово може да се прими? (Прима се). Добре. Сад даље. (Чита тачку под 2).

М. Капетановић — Ја би молио г. Селесковића да пам ла обавештења о овом. У принципу и ја се слажем с овим, јер никако не бих био рад да нам се планови за канале раде на страни, као што су се радили за водоводе, па да нам се после чине накнадне измене. Али сад само не разумем каква би та лица требала да буду која би се ангажовала. Но моме мишљењу то би морали да буду људи стручни. На другом месту каже се да можемо имати људе до мородце за тај посао. То је пезголно, ако у свако питање будемо уплатили наш патриотизам. Ово је питање стручно. Као што смо за израду генералног пројекта морали да се обратимо на Хобрехта и Смекера тако исто мислим и з ово да морамо узети стручњаке. Ово није мали посао, он ће засецати у 3 а можда и 4 и више милијуна. Моја би жеља била да се за прво време узму људи који су се већ показали на послу, да су ове ствари радили, да се узме бар г. Хобрехт или други неко њему сличан који ће дати правац овом раду. Молим дакле г. Селесковића да нам даде обавештења како он о овом мисли.

(наставите се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

a) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·20 д.
b) За неузидан шпархерд	0·20 д.
c) За узидан	0·40 д.
d) За чишћење димњака од два спрата	0·20 д.
e) За чишћење простог димњака	0·10 д.
f) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима	0·10 д.
g) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи	0·20 д.
z) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

a) Од кубног метра	10— д.
b) Од акова	0·50 д.

III. Псетарина:

a) Марка за пашче за годину дана	3— д.
b) Обнављање изгубљене марке стаје	1— д.

IV. Гробарина:

a) Гроб за децу	7— д.
b) Гроб за одрасле	12— д.
v) Мала гробница	55·52 д.
r) Велика гробница III. реда	998·39 д.
d) Велика гробница II. реда	1099·32 д.
e) Велика гробница I. реда	1684·57 д.

V. Мртвачка кола:

a) Мртвачка кола стара са два коња	12·90 д.
b) Мртвачка кола са анђелима са два коња	24·90 д.
v) Мртвачка кола нова са два коња	36·90 д.
r) Мртвачка кола нова са 4 коња	72·90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	0·25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом	0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	1·50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом	0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године АБр. 9449.